

حفیظ تائب

پروفیسر حفیظ تائب ضلع گوجرانوالہ دے اک پنڈ وچ 14 فروری 1931ء نوں پیدا ہوئے۔ آپ دے والد حاجی چراغ دین مدرس سن۔ بال پن وچ عبدالحفیظ نے مدہلی تعلیم دلاور چیمہ وچ حاصلی کیتی۔ مڈل احمد نگر وچ ڈسٹرکٹ بورڈ مڈل سکول توں کیئا۔ میٹرک زمیندار ہائی سکول گجرات توں کیئا۔ فیر زمیندار کالج گجرات وچ ایف ایس سی دے طالب علم رہے پر ایف ایس سی وچوں کامیاب نہ ہو سکے تے محکمہ واپڈ وچ ملازم ہو گئے۔ ملازمت دے دوران آپ نے تعلیم واسلسلہ جاری رکھیا۔ اُردو فاضل توں بعد بی اے تے ایم اے پنجابی دے امتحانات پاس کیئے۔ واپڈ اتوں ریٹائرمنٹ لے کے پنجاب یونیورسٹی دے شعبہ پنجابی وچ استاد مقرر ہو گئے، 1977ء وچ جج کیئا تے روضہ رسول صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم اُتے حاضری دتی، پنجاب یونیورسٹی توں 1991ء وچ ریٹائر ہوئے پر ایس شعبہ نال مردے دم تیکر تعلق قائم رہیا۔ حفیظ تائب اُردو تے پنجابی دے عظیم نعت گو سن۔ اوہناں دیاں پنجابی نعتاں دا اک مجموعہ ”سک متراں دی“ دے عنوان نال 1978ء وچ شائع ہویا۔ پھلکل پنجابی شاعری دا مجموعہ ”لکھ دے ناں“ نال 2000ء وچ چھپیا۔

اُردو نعتاں دے تن مجموعے ”صلو علیہ وآلہ“، ”وسلئو تسلیم“ تے وہی یسین وہی طلحہ“ دے نانواں نال چھپ چکے نیں۔ اُردو منقبتاں دا مجموعہ ”مناقب“ دے ناں نال چھپیا اے۔ رسول مقبول صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم دی نعت گوئی حفیظ تائب دی پہچان اے۔ آپ نے اپنے ذاتی دکھ درد تے سماجی کرب توں رسول کریم صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم دی ذات مبارک دے ویلے نال پیش کر کے پنجابی نعت وچ اک وکھرے نوکیلے روپ نوں نمایاں کیئا۔ پہلی وار پنجابی نعت وچ گھر وکے تے سماجی مسئلے نبی پاک صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم دے واسطے نال حل کرن دے جتن کیئے نیں۔ آپ پنجابی دے مشہور نقاد وی سن۔ آپ دے تنقیدی مضموناں دا مجموعہ ”مُن چھان“ 1978ء وچ چھاپے چڑھیا۔ ایس توں اڈ آپ نے پیر فضل گجراتی دیاں نعتاں دا مجموعہ ”قطعی تارا“ مرتب کر کے شائع کیئا۔ پنجابی نعت دے ناں تھلے پنجابی نعت دا انتخاب تے جائزہ وی چھپیا اے۔ آپ 13 جون 2004ء نوں خالق حقیقی نال جا ملے۔

نعت

سوہنا	ساکیں	سوہنا	ہادی	چٹاں	انساناں	دا	ہادی
نور	لیاؤن	والا	مُرسَل	رحمت	وئڈن	والا	ہادی
اوہدیاں	خبراں	دیندا	آیا	آیا	جیہڑا	جیہڑا	ہادی
نواں	نظام	انسان	نوں	دے	کے	دکھایا	ہادی
بخش	گیا	منشور	اسانوں	جج	دا	خطبہ	دیندا
رَب	نے	نعت	پوری	کیتی	قدراں	نوں	چکایا
اوہدے	ہتھ	ویلے	دیاں	واگاں	فاصلیاں	دا	لاڑا
حشر	دے	روز	شفاعت	کری	سچے	رَب	دا
					سچا	ہادی	

تائب مکی گل مکائیے

کوئی نہیں اوہدے ورگا ہادی

بابا فرید شکر گنج رحمۃ اللہ علیہ

بابا فرید الدین مسعود گنج شکر رحمۃ اللہ علیہ ملتان دے موضع کوٹھیوال وچ جمال الدین سلیمان دے گھر 1188ء وچ پیدا ہوئے۔ دادا قاضی شعیب بوہت وڈے عالم سن۔ تے آپ دی والدہ قمر سم بی بی نیک تے پرہیزگار خاتون سی۔ بابا جی نے مڈھلی تعلیم اپنی والدہ کولوں حاصل کیتی تے بچپن وچ ای زاہد تے عابد مشہور ہو گئے۔

آپ نے مولانا منہاج الدین ترمذی کولوں قرآن، تفسیر، فقہ، حدیث تے منطق دی تعلیم پائی۔ اک دیہاڑے تفسیر نافع پڑھ رہے سن پئی حضرت بختیار کاکی رحمۃ اللہ علیہ نال ملاقات ہو گئی۔ آپ نے اوہناں دے ہتھ اُتے بیت کر لئی تے اوہناں توں روحانی فیض حاصل کیتا۔

بابا جی نے بغداد، بخارا، سیستان، خراسان، قندھار تے غزنی دا سفر کیتا۔ بعد وچ دلی چلے گئے تے اپنے مرشد دی خدمت وچ رُجھ گئے۔ فیر مرشد دے حکم نال ہانسی جا کے دین اسلام دی تبلیغ کر دے رہے۔ مرشد دے وصال مگروں دلی آئے تے کُجھ چراتھ قیام کرن دے بعد اُجوہن (موجودہ پاکپتن) آ گئے تے ایتھے بوہت سارے لوکاں نوں مسلمان کیتا۔ بابا جی نے پاکپتن وچ ای 1265ء نوں انتقال فرمایا۔ آپ دے مزار اُتے ہر سال بیچ (5) محرم نوں عرس ہوند اے تے میلا لگدا اے۔

بابا جی پنجابی زبان دے موڑھی شاعر نیں۔ آپ اُج پدھر دے عالم عظیم صوفی تے مبلغ سن۔ آپ نے کجے بول لکھے، جیہناں نوں شلوک وی اکھیا جاند اے۔ ایہناں دے کُجھ بول قرآن پاک دیاں آیتاں دیاں عملی تفسیراں تے حدیثاں دے ترجمے نیں۔ آپ دی شاعری وچ دنیا دی بے ثباتی، ہجرتے فراق دی کیفیت، قرآن دی سچی تعلیم تے اخلاقی قدراں دی پہچان دے اُچے نمونے موجود نیں۔ سوز، گداز تے سادگی آپ دی شاعری دیاں خوبیاں نیں۔